

Grängsjö Bladet

Grängsjö Byalags informationsblad

Redaktion: Sven Erik Nordin

Pontus Ohman

Ola Wahlman

Jugrid Berglund

Nr 11

Årgång 2 Januari 2011

Nytt år

Grängsjö-Bladet är nu inne på sin andra årgång, och om inga protester hörs, så fortsätter väl redaktionen sitt arbete som vanligt. Vi är också som tidigare mottagliga för förslag och idéer om innehåll och utformning. Redaktionen tackar för förtroendet så här långt!

Den lille gubben (forts.)

Det hann gå ett helt år innan jag fick se den lille grå gubben igen. Det var då åter december, och nätterna hade en tid varit väldigt kalla. När jag kom ut på morgonen för att fylla på mer solrosfrön på fågelbordet, så stod han plötsligt bara där. Helt oväntat, precis som förra gången. Samma plirande godmodiga ögon också. Ungefär som om han ville säga: Här har du mig nu igen...

Även om jag tänkt på den märklige lille mannen då och då under det gångna året, så blev jag egentligen lika förvånad nu över att se honom igen. Det såg ut som om han väntade att jag skulle säga något. Men vad säger man till en knappt meterhög gubbe, som ser ut att vara väldigt gammal och som plötsligt bara står där på gårdsplanen och tittar på en, tidigt på morgonen?

- Jag tänkte ge fåglarna litet mat, sa jag...

Gubben nickade välvilligt, som om han tyckte att det var en bra idé. Sedan steg han åt sidan, som för att släppa fram mig till fågelbordet. Jag klev dit med fröpåsen och fyllde på fåglarnas matplats.

- Dedär tycker dom om, sa han plötsligt med sin märkligt knarriga basröst.

- Ja, det verkar så, för fröna tar slut väldigt fort, sa jag.

Han tittade forskande på mig, och jag fick en känsla av att han log under det vita, långa skägget. Trots att hela upplevelsen även denna gång på något sätt var överklig, så kände jag mig ändå väldigt väl till mods, och den lilla gestalten tycktes utstråla välvilja. Bara tanken att man skulle kunna bli rädd för honom kändes helt främmande. Om jag hade haft små barn, så skulle jag utan vidare ha kunnat anlita honom som barnvakt. Så helt igenom trygg och pålitlig kändes han. Men vem var han?

Plötsligt tänkte jag, att det självklara är väl enkelt att fråga honom...

- Vem är du egentligen? Och var kommer du ifrån?

- Ja, hä ä inte lätt å säga hä...

Han kliade sig i skägget med sin lilla seniga hand, och jag tänkte att det var konstigt att han kunde vara ute i denna kyla utan att ha något på händerna.

- Ja men du måste väl veta vem du är och var du kommer ifrån, tyckte jag...

- Nja, sir du, ja ä hännifrån ja...

- Är du häifrån? Från den här gården?

Han nickade sakta men såg på något sätt ut som om det nog inte riktigt var så enkelt, och jag väntade att han skulle fortsätta... Men han tittade bara begrundande på mig, som om han övervägde om det ens var någon idé att försöka förklara för någon som mig.

- Ja bor på många ställa ja, sa han så eftertänksamt. Men nog ha ja känt mäg mest hemma hånne nå... Fast nu när hä inte finns nå kreatur, så blir hä långsamt. Så nu köm ja bare iblann...

- Men var bor du egentligen? Du måste väl bo någonstans, försökte jag.
- Ja jag bor där ja är ja...
- Bor du där du är?

Nu började jag ändå känna mig litet förvirrad. Gubben tycktes ju trots sin storlek och ovanliga uppenbarelse ändå vara alldeles sund och klar i huvudet, men nu började han tala i gåtor och ge ett nästan förvirrat intryck. Var det kanske ändå något fel på honom, fast han till en början verkat så gammelmansvis och klok?

Hade han kanske rymt från någon sorts anstalt i trakten? Men det skulle man väl ha hört talas om, ifall det funnits någon sådan. Och gubben verkade inte alls mentalt störd i vanlig mening. Snarare bara uppdykande från en annan tid, och talande en ålderdomlig dialekt – men ändå helt begripligt för en gammal Grängsjöbo. Men nu lät det ändå litet konstigt. ”Jag bor där jag är”... Vad kunde han mena med det?

- Du sir stöss ut, sa gubben och tittade upp på mig.

Han märkte förstås att jag såg en aning undrande ut. Och det tydde ju också på, att han var helt klar och rätt kunde uppfatta saker och ting. Han var inte på något sätt förvirrad...

- Ja bor på olika ställen. Söm hä fall säg...
- Bor du på olika ställen? Hur då?
- Ja, ja bor där ja behövs. Fast mest förstås lamä djura...
- Hos djuren? Bor du hos djuren?
- Ja, döm behöver nån söm sir ätter döm. Fölk begripn't iblann. Krittren far illa...

Nu rynkade han pannan och såg inte längre sådär finurligt glad ut, och han skakade långsamt på huvudet... /SE (ev. forts.)

Aktiviteter mm

Julgröten på kapellet den 15/12 besöktes av 43 vuxna och 7 barn

Träff med jultomten, som traditionsenligt ordnades av Anna på julaftons förmiddag, samlade ett trettiotal stora barn (vuxna) och många mindre...

Gudstjänst annandag jul, också ett traditionellt arrangemang, samlade trots intensivt snöande 40 deltagare i kapellet.

Julgransplundring var det i kapellet den 13 januari med 20 vuxna och 6 barn

Studiecirkeln om Grängsjö hus och gårdar återupptogs den 12 januari och fortsätter varannan onsdag som tidigare, kl. 18.30 i kapellet.

Öppet hus fortsätter som vanligt varje helgfri onsdag kl. 11.00, om inget annat meddelats.

Fettisdag firar vi med bruna bönor och fläsk och semlor den 8 mars. Mer information kommer.

Omslagsbilden

Bilden på de båda ladorna i Brattänge togs onsdagen den 28 december 1960, alltså för bra precis ett halvsekel sedan. För den som möjligen inte vet var Brattänge ligger.: Om man från Rigsjös i Västergrängsjö går rakt norrut, över berget och ner mot Kabelvägen på andra sidan (den som går mot Uppgårdstjärn och vidare mot Åsvallen), så ligger Brattänge strax nedanför där man kommer fram på Kabelvägen. Båda ladorna på bilden har nu sedan länge skattat åt förgängelsen och finns inte mer. När bilden togs var det mycket disigt, så den bortre ladan syns dåligt. I dag, femtio år efter att bilden togs, kan man knappt ens se att det en gång varit odlad mark här. Skogen har redan tagit över...

Kylslagen taksköttning

I lördags, den 15/1, var det dags att få ner litet av all den snö som lagt sig på kapelletts tak. Termometern visade närmare 20 minusgrader, så det var en fördel att ha varma kläder på sig. För den som arbetade uppe på taket gällde dessutom förstås säkerhetsutrustning. På bilden nedan till höger är Urban uppe på byggnadens östra sida och frigör just takstegen från snö. På bilden till vänster lägger Owe och Ove (Walldin resp. Sjödin) upp strategin för dagens arbete. Längre bort skimtar Rolf Mattsson - som senare också var uppe på taket - i färd med att dra in två fulla vedkorgar till braskaminen i lilla salen. Grängsjö-Bladets utsände kunde för övrigt konstatera, att kylan inte var bra för kamerans batterikapacitet (eller för avtryckarfingret).

